

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ-ΕΦΕΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη απούλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 2022.07.18 08:43:52 EEST, Η Γραμματέας: ΧΕΝΙ ΔΙΜΟΡΦΟΥΛΟΥ

Αριθμός απόφασης
7230 /2022
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(τακτική διαδικασία-εφέσεις)

Αποτελούμενο από τον Δικαστή Δημήτριο Μακρή, Πρόεδρο Πρωτοδικών, τον οποίο όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου και την Γραμματέα Παναγιώτα Στρατικοπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 4 Φεβρουαρίου 2022 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της εκκαλούσας, κατοίκου
οδός . . . . ., οποία εκπροσωπήθηκε δια
του πληρεξουσίου δικηγόρου της Μιχαήλ Κούβαρη.

Των εφεσιβλήτων 1) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αιόλου αριθ. 86 και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία ήταν απύσασ και δεν παραστάθηκε, 2) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής αριθ. 4, για δικές της απαιτήσεις και ως ειδική διάδοχος των απαιτήσεων της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», η οποία ήταν απύσασ και δεν παραστάθηκε και ανι' αυτής άσκησε αυτοτελή

πρόσθετη παρέμβαση η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», με τον διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», που εδρεύει στην Αθήνα, Λεωφόρος Μεσογείων αριθ. 109-111 και εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργούσα με την ιδιότητά της ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων των οποίων δικαιούχος τυγχάνει η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «PHOENIX NPL FINANCE DAC», με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας, και η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», δυνάμει μεταβίβασης σε αυτήν από την τελευταία απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις στο πλαίσιο τιλοποίησης απαιτήσεων σύμφωνα με το Ν. 3156/2003, η οποία εκπροσωπήθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της [redacted], 3) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» και το διακριτικό τίτλο «ALPHA BANK», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Σταδίου αριθ. 40 και εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» και ως ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «CITIBANK INTERNATIONAL PLC», η οποία ήταν απύσα και δεν παραστάθηκε, 4) του ΝΠΔΔ με την επωνυμία «ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ακαδημίας αριθ. 40 και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο ήταν απόν και δεν παραστάθηκε και 5) της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS Α.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «EUROBANK ERGASIAS», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Όθωνος αριθ. 8 και εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολική διάδοχος του πιστωτικού ιδρύματος με την επωνυμία «ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΑΤΕ», η οποία ήταν απύσα και δεν παραστάθηκε.

Η εκκαλούσα είχε ασκήσει κατά των εφεσιβλήτων την από 22.3.2013 αίτησή της ενώπιον του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία με αριθμό κατάθεσης [redacted] /28.3.2013, προσδιορίσθηκε δε η συζήτησή της για τη δικάσιμο της 27.4.2020 και κατόπιν της υπ' αριθ.

[redacted] 2016 Πράξης Αυτεπάγγελτου Επαναπροσδιορισμού για τη δικάσιμο

2^ο φύλλο της υπ' αριθ. 7230/2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία-εφέσεις)

της 5.12.2016 και κατόπιν νέου επαναπροσδιορισμού για τη δικάσιμο της 15.6.2018. Συζητηθείσης κατά τη δικάσιμο αυτή της υποθέσεως, εκδόθηκε η υπ' αριθ. 69/2019 απόφαση του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας, η οποία απέρριψε την αίτηση ως κατ' ουσίαν αβάσιμη. Ήδη η εκκαλούσα ζητεί την εξαφάνιση της ανωτέρω απόφασης και την αποδοχή της αιτήσεώς της στο σύνολό της με την από 18.3.2019 έφεσή της, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας με αριθμό κατάθεσης . και προσδιορίστηκε με αυξ. αριθ. καταθ.

στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου η συζήτησή της για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των παρισταμένων διαδίκων παραστάθηκαν στο ακροατήριο και κατέθεσαν προτάσεις.

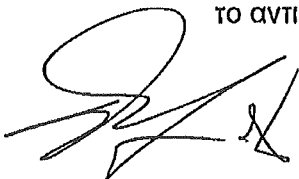
ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις υπ' αριθ. 7370B, 7380B, 7377B, 7373B, 7382B/18.4.2019 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Αθανασίου Μπουσδούνη, τις οποίες επικαλείται και προσκομίζει η εκκαλούσα, αποδεικνύεται ότι ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση εφέσεως με πράξη προσδιορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στους 1^η, 3^η, 4^ο και 5^η των εφεσιβλήτων. Αυτοί όμως δεν εμφανίσθηκαν κατά τη δικάσιμο αυτή, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου και συνεπώς πρέπει να δικασθούν ερήμην. Το Δικαστήριο, όμως, πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υποθέσεως σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρο 524 παρ. 4, 764 παρ. 2 ΚΠολΔ).

Η υπό κρίση έφεση κατά της υπ' αριθ. 69/2019 απόφασης του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας, το οποίο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία της

εκούσιας δικαιοδοσίας απέρριψε ως κατ' ουσίαν αβάσιμη την από 22.3.2013 (αυξ. αριθ. καταθ. 305/28.3.2013) αίτηση της αιτούσας και ήδη εκκαλούσας, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα στις 20.3.2019, εντός διετίας από τη δημοσίευση της εκκαλουμένης απόφασης στις 29.1.2019, της οποίας δεν προκύπτει κοινοποίηση (άρθρα 495 επ., 511, 513, 518 παρ. 2 ΚΠολΔ). Παραδεκτώς δε εισάγεται για να εκδικασθεί κατά την προσήκουσα διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας, εφαρμοζόμενη κατ' άρθρο 591 παρ. 6 ΚΠολΔ ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρο 17Α ΚΠολΔ, όπως αυτό προστέθηκε με το άρθρο 3 παρ. 3 του Ν. 3994/2011 και ισχύει για εφέσεις κατά αποφάσεων ειρηνοδικείου, που ασκούνται από 25.7.2011 και 3 του Ν. 3869/2010). Επομένως, είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν καθώς έχει καταβληθεί από την εκκαλούσα το νόμιμο παράβολο σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 495 ΚΠολΔ.

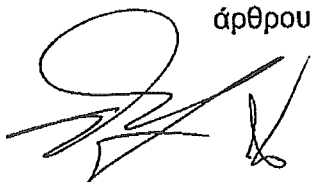
Από τις διατάξεις του άρθρου 225 παρ. 1 και 2 του ΚΠολΔ συνάγεται ότι παρέχεται η δυνατότητα στους διαδίκους και μετά την εκκρεμοδικία να μεταβιβάσουν το επίδικο πράγμα ή δικαίωμα, υπό τους όρους και προϋποθέσεις του ουσιαστικού δικαίου. Η μεταβίβαση όμως του επίδικου πράγματος ή δικαιώματος, που έγινε μετά την επέλευση της εκκρεμοδικίας, δεν επιφέρει μεταβολή στην έννομη σχέση της δίκης, διότι αυτή δεν αποβαίνει αναγκαίο παρακολούθημα της ουσιαστικής έννομης σχέσης, αλλά η δίκη συνεχίζεται μεταξύ των αρχικών διαδίκων, εωσότου νομίμως περατωθεί. Ο ειδικός διάδοχος του δεν αποκτά αυτοδικαίως την ιδιότητα του διαδίκου και δεν εισέρχεται στη θέση του δικαιοπαρόχου του, διαδίκου, αλλά έχει δικαίωμα ν' ασκήσει παρέμβαση. Εξάλλου η δικαστική ρύθμιση των οφειλών, που ανοίγει με την αίτηση του άρθρου 4 § 1 ν. 3869/2010, αποτελεί μη γνήσια υπόθεση της εκούσιας δικαιοδοσίας, δηλαδή γνήσια ιδιωτικού δικαίου διαφορά, που για λόγους σκοπιμότητας έχει υπαχθεί στη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας. Συνέπεια δευτερογενούς διαγνώσεως συγκεκριμένου δικαιώματος δικαστικής διαπλάσεως αποτελεί, αντίθετα, η επιδιωκόμενη διάπλαση στις μη γνήσιες υποθέσεις της εκούσιας δικαιοδοσίας. Σ' αυτές το αντικείμενο της δίκης ταυτίζεται προς το αντίστοιχο αντικείμενο της

3^ο φύλλο της υπ' αριθ. 7230 /2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία-εφέσεις)

δίκης της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας και ιδίως με το αντικείμενο της διαπλαστικής αγωγής (Πάρις Αρβανιτάκης: «Η εκούσια διαδικασία ως διαδικαστικό πλαίσιο του Ν. 3869/2010 σε σεμινάριο επιμορφώσεως Ειρηνοδικών στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών»). Συνεπώς και στις διάφορες του ν. 3869/2010 εφαρμόζεται αναλογικά το άρθρο 225 ΚΠολΔ , που όπως προαναφέρθηκε ορίζει ότι η διάθεση του περιουσιακού δικαιώματος, στο οποίο αφορά το αιτούμενο ρυθμιστικό μέτρο εκούσιας δικαιοδοσίας, είναι έγκυρη, και η σχετική διαδικασία συνεχίζει την πορεία της ακώλυτα, επειδή όμως ο μεταβιβάζων δεν είναι πλέον ο πραγματικός δικαιούχος του επίδικου πράγματος, μεταβάλλεται η νομιμοποίησή του και καθίσταται μη δικαιούχος διάδικος (άρθρο 225 παρ. 3 ΚΠολΔ). Φυσική συνέπεια της άνω θέσεως είναι ότι ο διάδικος που μεταβίβασε το επίδικο πράγμα ή δικαίωμα νομιμοποιείται στη διεξαγωγή της σχετικής δίκης, ο δε ειδικός διάδοχος του αρχικά νομιμοποιούμενου έχει δικαίωμα, να ασκήσει παρέμβαση είτε κύρια είτε πρόσθετη, η οποία λόγω της επεκτάσεως του δεδικασμένου της δίκης και σε αυτόν, θα χαρακτηριστεί αυτοτελής (Νίκας Νικ., Πολιτική Δικονομία ΙΙ, εκδ.2005, σελ.245, Απαλλαγάκη Χαρ. Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας Ερμηνεία κατ' άρθρον, εκδ.5η, άρ.225, σελ. 698 επ.). Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 83 ΚΠολΔ, που ορίζει ότι, αν η ισχύς της απόφασης στην κύρια δίκη εκτείνεται και στις έννομες σχέσεις εκείνου που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση προς τον αντίδικό του, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 76 έως 78, σε συνδυασμό και με τις διατάξεις του άρθρου 80 του ίδιου Κώδικα, συνάγεται ότι αποφασιστικό κριτήριο για να χαρακτηριστεί η πρόσθετη παρέμβαση ως αυτοτελής είναι η επέκταση της ισχύος της απόφασης που θα εκδοθεί μεταξύ των κυρίων διαδίκων, δηλαδή των υποκειμενικών ορίων του δεδικασμένου, της εκτελεστότητας και της διαπλαστικής της ενέργειας και στις έννομες σχέσεις του παρεμβαίνοντα τρίτου προς τον αντίδικό του. Το δικονομικό δικαίωμα άσκησης αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης παρέχεται ακριβώς για τον λόγο αυτό, δηλαδή, όχι λόγω της πιθανής εκδήλωσης δυσμενών

ενεργειών από την απόφαση σε βάρος του τρίτου, αλλά λόγω της δεσμευτικότητας αυτών που θα κριθούν στην εκκρεμή δίκη και στις σχέσεις του τρίτου με τον αντίδικό του, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα άλλης διαδικασίας. Επομένως, η πρόσθετη παρέμβαση (αυτοτελής ή απλή) δεν περιέχει αίτημα αφού δεν ζητεί ο παρεμβαίνων παροχή έννομης προστασίας για τον ίδιο ούτε υποβάλλει δικαίωμα προς διάγνωση, γι' αυτό δεν γεννιέται ζήτημα παραδεκτού ή απαράδεκτου, βásiμου ή αβásiμου αυτής αλλά εγκυρότητας ή ακυρότητας αυτής και συνεπώς δεν απαιτείται στην απόφαση ή στο διατακτικό αυτής να περιλαμβάνεται διάταξη για την πρόσθετη παρέμβαση (ΕφΠειρ 111/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 5722/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ , πρβλ. Β. Βαθρακοκόιλη, ΚΠολΔ , Τόμος Α, άρθρο 80, αρ. 2-3, σ. 560, άρθρο 83 αρ. 4, 5, 20, σ. 586, 589). Έτσι, με την άσκηση της αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης ο παρεμβαίνων, χωρίς να εισάγει στη δίκη κάποια νέα έννομη σχέση, αντιδικεί για την ήδη εκκρεμή έννομη σχέση, η διάγνωση της οποίας θα επιφέρει την επέκταση της ισχύος της απόφασης και απέναντι στον ίδιο. Η ασκούμενη, κατά τις διατάξεις του άρθρου 83 ΚΠολΔ αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση δημιουργεί περιορισμένου περιεχομένου επιγενόμενη αναγκαία ομοδικία του παρεμβαίνοντος με τον υπέρ ου η παρέμβαση, στο μέτρο που ο παρεμβαίνων θεωρείται ως, κατά πλάσμα δικαίου, αναγκαίος ομόδικος με τις παρεχόμενες δικονομικές εξουσίες αυτού, χωρίς όμως να έχει στη διάθεση του διαδικαστικές ευχέρειες που προσιδιάζουν αποκλειστικά στο πρόσωπο του κυρίου διαδίκου (ΑΠ 1564/2017, ΑΠ 727/2017, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1485/2006, ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ. 78/2017, Αρμ. 2017.1156, ΜονΕφΠειρ. 583/2014, ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ. 3990/2009, ΕΛΛΔνη 2010.233,251, ΕφΑθ. 2809/2008 ΕΛΛΔνη 2011.183). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 274 § 2 ΚΠολΔ , ορίζεται ότι « Αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, τότε β] αν δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη μόνο εκείνος υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση ερήμην του μεταξύ εκείνου που άσκησε την παρέμβαση και του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση», ενώ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 § 1 εδ. τελευταίο ΚΠολΔ, σε περίπτωση αναγκαστικής

4^ο φύλλο της υπ' αριθ. 7230/2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία-εφέσεις)

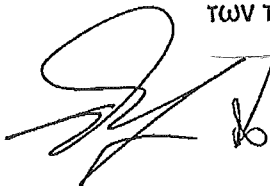

ομοδικίας, ο απολειπόμενος διάδικος αντιπροσωπεύεται από τους παριστάμενους υπό την έννοια ότι θεωρείται ότι παρίσταται και αυτός, ότι συμμετέχει στη συζήτηση και ότι ενεργεί με τον ίδιο τρόπο που ενεργεί και ο παριστάμενος αναγκαίος ομόδικός του, γι' αυτό και η διαδικασία διεξάγεται σαν να ήταν παρών και ο απών αναγκαίος ομόδικος (βλ. ΑΠ 192/2012, ΑΠ 1332/2011, ΑΠ 1230/2008, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1145/2007, ΝοΒ 2007.1828, ΕφΛαρ. 343/2012, Δικογρ. 2012.698, Εφίωαν. 75/2005, ΕλλΔνη 2006.859, ΕφΑθ. 205/2002, Αρμ. 2003.840). Στην προκειμένη περίπτωση, κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», με τον διακριτικό τίτλο «INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», που εδρεύει στην Αθήνα, Λεωφόρος Μεσογείων αριθ. 109-111 και εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργούσα με την ιδιότητά της ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων των οποίων δικαιούχος τυγχάνει η αλλοδαπή εταιρεία με την επωνυμία «PHOENIX NPL FINANCE DAC», με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας, και η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», δυνάμει μεταβίβασης σε αυτήν από την τελευταία απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις στο πλαίσιο τιλοποίησης απαιτήσεων σύμφωνα με το Ν. 3156/2003, άσκησε αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση ζητώντας, επικαλούμενη έννομο συμφέρον ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της ανωτέρω ειδικής διαδόχου, να απορριφθεί η υπό κρίση έφεση και να καταδικασθεί η εκκαλούσα στη δικαστική της δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση παραδεκτά φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο, κατά την προκείμενη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας (άρθρα 17Α, 68, 80, 225 παρ. 3, 739 επ., 752 παρ. 2 ΚΠολΔ), καθώς η προσθέτως παρεμβαίνουσα, αφενός μεν έχει έννομο συμφέρον για την άσκηση της παρέμβασης αυτής, λόγω της ιδιότητάς της ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της ειδικής διαδόχου,

αφετέρου δε, δεν έχει αποκτήσει την ιδιότητα της διαδίκου στην ένδικη υπόθεση και, συνεπώς, είναι τρίτη (με την ιδιότητά της ως διαχειρίστριας της απαίτησης της ειδικής διαδόχου), και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στα άρθρα 80, 741 και 752 παρ. 2 ΚΠολΔ.

Με την από 22.3.2013 (αυξ. αριθ. καταθ. 305/28.3.2013) αίτησή της ενώπιον του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας, η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα, επικαλούμενη έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών της προς τους καθ' ων και ήδη εφεσιβλήτους, ζήτησε να επικυρωθεί το αναφερόμενο σε αυτήν σχέδιο διευθέτησης οφειλών, άλλως να διαταχθεί η ρύθμιση των χρεών της σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 1 και 2 του Ν. 3869/2010 και να ορισθούν οι μηνιαίες καταβολές προς τους καθ' ων, λαμβανομένης υπόψη της περιουσιακής της κατάστασης και να εξαιρεθεί από την εκποίηση η κύρια κατοικία της με ορισμό ποσού διάσωσης. Η εκκαλουμένη απόφαση έκρινε την αίτηση επαρκώς ορισμένη, παραδεκτή και νόμιμη (αρθρ. 1, 4, 5, 6 παρ.3, 8 και 9 Ν. 3869/2010) πλην όμως την απέρριψε ως κατ' ουσίαν αβάσιμη, δεχόμενη ότι δεν αποδείχθηκε ότι η αιτούσα βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία εξυπηρέτησης των οφειλών της. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα με την υπό κρίση έφεσή της και με τους προβαλλόμενους με αυτήν λόγους, οι οποίοι ανάγονται στο σύνολό τους σε κακή εκτίμηση των αποδείξεων, ζητεί δε την εξαφάνιση της εκκαλουμένης απόφασης και την αποδοχή της αιτήσεώς της στο σύνολό της.

Μεταξύ των προϋποθέσεων που θέτει το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, ώστε ένα φυσικό πρόσωπο να μπορεί να υπαχθεί στη ρύθμιση του παραπάνω νόμου, είναι και η μόνιμη αδυναμία πληρωμών. Η προϋπόθεση αυτή αποτελείται από δύο στοιχεία, την αδυναμία πληρωμών και τη μονιμότητα αυτής. Η αδυναμία πληρωμών σημαίνει ότι εξωτερικεύεται η ανικανότητα του οφειλέτη να εξοφλήσει τους πιστωτές του. Πρόκειται, δηλαδή, για έλλειψη ρευστότητας ή ανεπάρκεια αυτής, τόσο από τα ίδια μέσα του οφειλέτη, όσο και από τα μέσα ρευστότητας τρίτων (χρηματοδοτών). Η ύπαρξη περιουσιακών στοιχείων ρευστοποιήσιμων, ικανών ακόμα και να οδηγήσουν σε πλήρη ικανοποίηση των πιστωτών, δεν είναι σε θέση να ανατρέψει τον χαρακτηρισμό της

5^ο φύλλο της υπ' αριθ. 7230/2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία-εφέσεις)

μόνιμης αδυναμίας πληρωμών. Σημασία έχει μόνο η ρευστότητα προς ικανοποίηση των απαιτήσεων των πιστωτών. Το δεύτερο στοιχείο της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη αφορά στη μονιμότητα της αδυναμίας πληρωμών. Η πρόσκαιρη οικονομική στενότητα, η παροδική/περιοδική αδυναμία πληρωμών, κάποιες μεταβατικές καταστάσεις, ακόμα και η απλή δυστροπία, δεν οδηγούν σε μόνιμη αδυναμία πληρωμών. Γι' αυτό και δεν αρκεί η επαπειλούμενη αδυναμία πληρωμών προκειμένου να ενταχθεί ο οφειλέτης στη διαδικασία του Ν. 3869/2010. Δεν υπάρχει χρονικό όριο για τη μονιμότητα, αλλά, κατά την κρίση του δικαστή και τα δικαστικά τεκμήρια, μπορεί να γίνει αντιληπτό τότε η αδυναμία αυτή είναι μόνιμη. Τέτοια μονιμότητα προκύπτει, πάντως, στην περίπτωση κατά την οποία ο οφειλέτης δεν δύναται να παρακολουθήσει το ληξιπρόθεσμο των χρεών του και να προβεί στη σχετικώς άμεση ικανοποίησή τους. Κατ' ουσίαν, η ανεργία του οφειλέτη ή η μείωση των εισοδημάτων, κατά τρόπο που δεν διαφαίνεται να αναστρέφεται συντόμως, αποτελούν στοιχείο μονιμότητας. Εν γένει, είναι μόνιμη η οικονομική κατάσταση του οφειλέτη, αν είναι στάσιμη και δεν βελτιώνεται ή δεν αναμένεται να βελτιωθεί, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, προς διευκόλυνση της ροής χρημάτων και ικανοποίηση των πιστωτών και προς κάλυψη των βιοτικών του αναγκών. Είναι ένδειξη μονιμότητας αδυναμίας πληρωμών η στασιμότητα των εισοδημάτων του οφειλέτη και η απουσία προσδοκίας αύξησης των εισοδημάτων του στο μέλλον. Σημειωτέον ότι, η υπερχρέωση δεν ταυτίζεται με την έννοια της αδυναμίας πληρωμών, με αποτέλεσμα όποιος είναι υπερχρεωμένος να μην αντιμετωπίζεται αυτοδικαίως και ως πρόσωπο σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών. Σημασία έχει η αδυναμία του προσώπου να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των δανειστών του και όχι η υπερχρέωσή του. Αυτό οφείλεται, άλλωστε, και στο γεγονός ότι το υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο μπορεί σε κάποιες περιπτώσεις να δύναται να ικανοποιεί τις υποχρεώσεις του προς τρίτους και έτσι να αποκλείεται η αδυναμία πληρωμών. Και αντιστρόφως, κάποιο πρόσωπο βρίσκεται σε

αδυναμία πληρωμών και δικαιούται να υπαχθεί στον Νόμο, καθόσον δεν
δυναται να ικανοποιήσει τους δανειστές του, ακόμα και στην περίπτωση
κατά την οποία δεν είναι υπερχρεωμένος. Αποτέλεσμα των παραπάνω
είναι ότι ο οφειλέτης μπορεί να βρίσκεται σε μόνιμη και γενική αδυναμία
πληρωμών, ακόμη και αν οφείλει συνολικώς μικρά ποσά ή οφείλει μόνο
μία απαίτηση (βλ. ΜΠρΝαξ 46/2017, ΜΠρΛαμ 101/2015, ΜΠρΚαβ
194/2015, ΜΠρΚορινθ 187/2014, ΜΠρΘεσ 402/2014, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Από την επανεκτίμηση της ανώμοτης κατάθεσης της αιτούσας και
ήδη εκκαλούσας, που νομότυπα εξετάστηκε στο ακροατήριο του
πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και η οποία περιέχεται στα ταυτάρια με
την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του και από όλα τα
έγγραφα, τα οποία επικαλούνται και προσκομίζουν νόμιμα οι διάδικοι,
αποδείχτηκαν τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα και ήδη
εκκαλούσα είναι σήμερα ηλικίας 64 ετών και διαζευγμένη, έχει δε
αποκτήσει από το γάμο της δύο ήδη ενήλικα τέκνα που δεν θεωρούνται
προστατευόμενα μέλη. Η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα εργάζεται ως
ιατρός και στο Γενικό Νοσοκομείο «
» και μηνιαίως
έχει καθαρές απολαβές περίπου 2.000 ευρώ. Διαμένει σε κατοικία
ιδιοκτησίας της, που αποτελεί την κύρια κατοικία της και συνεπώς δεν
επιβαρύνεται με έξοδα ενοικίου. Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από
την κατάθεση της αίτησης, η αιτούσα είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη,
τα οποία σύμφωνα με το νόμο θεωρούνται με την κοινοποίηση της
αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους
εξασφαλισμένα στεγαστικά δάνεια που αναφέρονται παρακάτω, των
οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι
το χρόνο εκδόσεως της απόφασης. Συγκεκριμένα, η αιτούσα οφείλει: 1)
στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος α) από σύμβαση καταναλωτικού
δανείου το ποσό των 7.842,61 ευρώ, β) από σύμβαση καταναλωτικού
δανείου το ποσό των 358,63 ευρώ και συνολικά 8.201,24 ευρώ, 2) στην
Τράπεζα Πειραιώς από σύμβαση καταναλωτικού δανείου το ποσό των
5.714,13 ευρώ, 3) στην Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος (ήδη Τράπεζα
Πειραιώς) α) από σύμβαση στεγαστικού δανείου το ποσό των
143.686,07 ευρώ, β) από σύμβαση καταναλωτικού δανείου το ποσό των

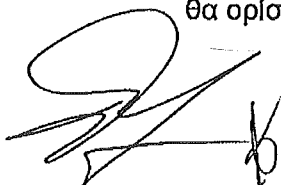
6^ο φύλλο της υπ' αριθ. 7230/2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία-εφέσεις)

9.288,30 ευρώ, γ) από σύμβαση καταναλωτικού δανείου το ποσό των 1.571,89 ευρώ, δ) από σύμβαση καταναλωτικού δανείου το ποσό των 1.590,11 ευρώ και συνολικά 156.136,37 ευρώ, 4) στην CITIBANK από σύμβαση καταναλωτικού δανείου το ποσό των 2.358,37 ευρώ, το οποίο είναι ήδη εξοφλημένο, 5) στην Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος (ήδη ALPHA BANK) α) από σύμβαση καταναλωτικού δανείου το ποσό των 2.631,01 ευρώ και β) από σύμβαση καταναλωτικού δανείου το ποσό των 4.033,65 ευρώ και συνολικά 6.664,66 ευρώ, 6) στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων από σύμβαση δανείου μικροεπισκευών το ποσό των 4.930,25 ευρώ και 7) στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο (ήδη EUROBANK) από σύμβαση δανείου το ποσό των 2.286,82 ευρώ. Συνολικά η αιτούσα για όλες τις ως άνω δανειακές υποχρεώσεις οφείλει το ποσό των 183.933,47 ευρώ. Η δανειοδότηση της αιτούσας ξεκίνησε το έτος 2003 και ολοκληρώθηκε το 2009, ενώ η κύρια οφειλή της, ήτοι το στεγαστικό δάνειο, συνολογλήθηκε το 2008. Κατά το χρόνο ολοκλήρωσης του δανεισμού της τα μηνιαία εισοδήματά της ανήρχοντο σε άνω των 4.000 ευρώ μηνιαίως και μπορούσε ευχερώς να καταβάλει τις μηνιαίες δόσεις των δανείων της, που ανήλθαν με την ολοκλήρωση του δανεισμού στο ποσό των 1.950 ευρώ μηνιαίως. Όμως μετά το 2009, επήλθε δραματική μείωση των εισοδημάτων της, και συγκεκριμένα το 2010 είχε 3.336,53 ευρώ καθαρά μηνιαίως, το 2011 2.594,82 και το 2012, χρονιά κατά την οποία έπαυσε τις πληρωμές της, το ποσό των 2.746,32 ευρώ. Κατά την κατάθεση της αίτησης το 2013 είχε 2.070,49 ευρώ και κατά τη συζήτηση της αίτησης το ποσό των 1.955,13 ευρώ. Εν όψει τότε και των αυξημένων βιοτικών δαπανών λόγω των σπουδών των τέκνων της, η αιτούσα ανυπαίτια (χωρίς δόλο) περιήλθε σε αδυναμία εξυπηρέτησης των δανειακών της υποχρεώσεων. Έχει στην ιδιοκτησία της το υπ' αριθ. Διαμέρισμα του πρώτου ορόφου επιφανείας 79,48 τ.μ. σε πολυκατοικία επί της οδού : αριθ. στη την υπ' αριθ. ένα (1) θέση στάθμευσης αυτοκινήτου επιφανείας 13,10 τ.μ. του υπογείου της ίδιας πολυκατοικίας και την υπ'

αριθ. τέσσερα (4) αποθήκη του υπογείου επιφανείας 2,70 τ.μ. της ίδιας πολυκατοικίας, που αποτελούν την κύρια κατοικία της, αντικειμενικής αξίας 78.238,13 ευρώ (βλ. δήλωση ΕΝΦΙΑ 2021), το δε στεγαστικό δάνειο είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένο με εγγραφή προσημείωσης επ' αυτής. Από όλα τα ανωτέρω, είναι πρόδηλο ότι η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα τελεί προδήλως σε μόνιμη και γενική αδυναμία εξυπηρέτησης των οφειλών της και μάλιστα άνευ υπαιτιότητάς της. Εξάλλου αξίζει να σημειωθεί ότι η αιτούσα συμπεριφερόμενη υπεύθυνα, απέφυγε να λάβει νέα δάνεια για να αποπληρώνει τις παλιότερες οφειλές, μη μπαίνοντας σε μια διαδικασία διόγκωσης των οφειλών της, παρά την δύσκολη οικονομική κατάσταση στην οποία βρέθηκε. Εφόσον συνεπώς αποδεικνύεται η ραγδαία επιδείνωση των εισοδημάτων χωρίς μάλιστα να συντρέχει η παραμικρή υπαιτιότητα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι βρίσκεται ανυπαίτως σε μόνιμη και γενική αδυναμία αποπληρωμής των οφειλών της. Κατ' ακολουθίαν συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις (αφού η αιτούσα επιπλέον δεν έχει πτωχευτική ικανότητα) για την υπαγωγή στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010.

Αντίθετα και συνεπώς εσφαλμένα έκρινε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο με την εκκαλουμένη απόφαση απέρριψε την αίτηση με το σκεπτικό ότι δεν είναι δυνατή η υπαγωγή στις ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010 επειδή δεν υφίσταται μόνιμη και γενική αδυναμία εξυπηρέτησης των οφειλών, ενώ εάν έκρινε ορθά, θα έπρεπε να διαγνώσει σύμφωνα με τα ανωτέρω ότι ο αιτών συγκεντρώνει όλες τις προϋποθέσεις υπαγωγής στις διατάξεις του νόμου αυτού. Επομένως πρέπει να γίνει δεκτός ο σχετικός λόγος έφεσης και συνακόλουθα η έφεση στο σύνολό της, να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση, να κρατηθεί η υπόθεση προς εκδίκαση και να ερευνηθεί περαιτέρω η αίτηση ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

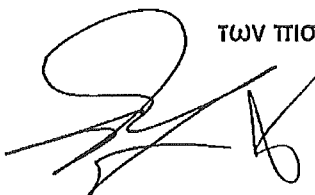
Κρίνεται ότι η οικονομική κατάσταση της αιτούσας για τα επόμενα τρία έτη θα είναι μη αναστρέψιμη και ότι δεν υπάρχει βάσιμη πιθανότητα να βελτιωθεί σημαντικά ή οικονομική της κατάσταση, λαμβανομένων υπόψη της ηλικίας της και του γεγονότος ότι επίκειται η συνταξιοδότησή της. Όσον αφορά συνεπώς τη ρύθμιση του άρθρου 8, το Δικαστήριο δεν θα ορίσει νέα δικάσιμο για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων δόσεων,

7^ο φύλλο της υπ' αριθ. 7230/2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία-εφέσεις)

καθώς σύμφωνα με τα ανωτέρω αναφερθέντα κρίνεται άσκοπη η επανεξέταση της αίτησης και ο επανέλεγχος της εισοδηματικής κατάστασης. Με δεδομένες τις βιοτικές ανάγκες της, που ανέρχονται περί τα 1.200 ευρώ μηνιαίως και τις αποδοχές της που ανέρχονται περίπου σε 2.000 ευρώ μηνιαίως, κρίνεται ότι η αιτούσα μπορεί να καταβάλει το ποσό των 800 ευρώ για 36 μήνες ($800 \times 36 = 28.800$ ευρώ), όπως εξάλλου προτείνει και η ίδια. Από το ποσό αυτό πρέπει να αφαιρεθεί το ποσό των 9.600 ευρώ, που έχει ήδη καταβάλει στα πλαίσια χορήγησης προσωρινής διαταγής και απομένει επομένως να καταβάλει στους 36 αυτούς μήνες το ποσό των ($28.800 - 9.600 =$) 19.200 ευρώ και μηνιαίως το ποσό των 533,33 ευρώ, συμμέτρως προς τους καθ' ων, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό, αρχής γενομένης από Σεπτέμβριο 2022. Περαιτέρω, η παραπάνω ρύθμιση θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, εφόσον με τις καταβολές της πρώτης ρύθμισης δεν επέρχεται εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτών και έχει υποβληθεί αίτημα εξαίρεσης από την αιτούσα της κύριας κατοικίας της, που περιγράφεται ως άνω, μετά το οποίο η εξαίρεση είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο (βλ. σε Κρητικό, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, έκδ. 2012, σελ. 215, αριθ. 21). Η αξία της παραπάνω κατοικίας δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας και συνεπώς επιτρέπεται να εξαιρεθεί της εκποίησης. Επομένως, θα πρέπει να οριστούν υπέρ της Αγροτικής Τράπεζας (μετέπειτα Τράπεζα Πειραιώς και ήδη PHOENIX NPL FINANCE DAC μέσω της διαχειρίστριας INTRUM), οι απαιτήσεις της οποίας είναι εμπραγμάτως εξασφαλισμένες με εγγραφή προσημείωσης υποθήκης, μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας, για την οποία η αιτούσα και ήδη εκκαλούσα θα πρέπει να καταβάλει έως το 80% της αντικειμενικής αξίας (αρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το α. 17 παρ. 1 του Ν. 4161/2013). Η αντικειμενική της αξία ανέρχεται στο ποσό των 78.238,13

ευρώ και για τη διάσωσή της κρίνεται ότι πρέπει να καταβάλει το 80% αυτής, όπως αιτείται και η ίδια η αιτούσα, ήτοι 62.590,50 ευρώ, ποσό το οποίο θα καταβάλει σε 20 έτη (240 μήνες) προς την καθ' ης, η οποία είχε εξασφαλίσει με προσημείωση υποθήκης τα δάνειά της, με μηνιαία δόση 260,79 ευρώ. Κρίνεται επίσης εύλογο η καταβολή των δόσεων αυτών να ξεκινήσει αμέσως μετά την εξάντληση των 36 μηνών της πρώτης ρύθμισης και ειδικότερα από τον Σεπτέμβριο του 2025. Η εξυπηρέτηση των οφειλών θα γίνεται με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που ίσχυε σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και χωρίς ανατοκισμό. Σημειώνεται ότι η υποχρέωση των καταβολών του αρ. 9.2 δεν εξαρτάται από την επάρκεια ή μη των εισοδημάτων του οφειλέτη, καθώς προβλέπεται η υποχρέωση για πληρωμές στο ποσοστό που ο νόμος ορίζει ακόμα και αν τα εισοδήματα δεν επαρκούν ή αν τρίτοι θα παράσχουν τα ποσά αυτά. Όσον αφορά την λοιπή ακίνητη περιουσία της αιτούσας, αυτή αποτελείται α) από το 1/6 εξ αδιαιρέτου μιας ισόγειας κατοικίας στην οδό του Οικισμού β) το 50% εξ αδιαιρέτου δέκα πέντε (15) αγροτεμαχίων στο Μαντούδι Ευβοίας και γ) το 16,6% εξ αδιαιρέτου δύο (2) αγροτεμαχίων στο Μαντούδι. Τα ανωτέρω ακίνητα κρίνονται απρόσφορα προς εκποίηση, λόγω του ποσοστού συγκυριότητας και της χαμηλής αξίας τους, λαμβανομένων υπ' όψη και των εξόδων της διαδικασίας εκποιήσεως και συνεπώς πρέπει να εξαιρεθούν από την εκποίηση, όπως και το ΙΧΕ αυτοκίνητο ιδιοκτησίας της αιτούσας, μάρκας VOLKSWAGEN τύπου GOLF έτους 2006 κυβισμού 1.598 κ. εκ. λόγω της παλαιότητάς του αλλά και λαμβανομένου υπ' όψη ότι είναι απαραίτητο για την αιτούσα για να μεταβαίνει στην εργασία της. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή ως βάσιμη εν μέρει και κατά την ουσιαστική της πλευρά και να ρυθμιστούν οι αναφερόμενες στην αίτηση αυτή οφειλές, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό. Η απαλλαγή από υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι των πιστωτών θα επέλθει σύμφωνα με τον νόμο (άρθρο 11 παρ. 1 Ν.

8^ο φύλλο της υπ' αριθ. 7230/2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (τακτική διαδικασία-εφέσεις)

3869/2010). Δικαστικά έξοδα δεν επιδικάζονται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010, η οποία τυγχάνει εφαρμογής και στη δευτεροβάθμια δίκη. Το κατατεθέν για την άσκηση της εφέσεως παράβολο θα επιστραφεί στην εκκαλούσα, αφού η έφεση γίνεται δεκτή (άρθρο 495 παρ. 3 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την από 18.3.2019 (αυξ. αριθ. καταθ. 2389/57/20.3.2019) έφεση κατά της υπ' αριθ. 1/2019 απόφασης του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας και την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, ερήμην των 1^{ης}, 3^{ης}, 4^{ου} και 5^{ου} των εφεσιβλήτων και αντιμωλία της εκκαλούσας και της αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσας, η οποία αντιπροσωπεύει την δεύτερη εφεσίβλητη.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν την έφεση.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την ανωτέρω εκκαλουμένη απόφαση.

ΚΡΑΤΕΙ την από 22.3.2013 (αυξ. αριθ. καταθ. 305/28.3.2013) αίτηση ενώπιον του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας προς εκδίκαση.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση κατά ένα μέρος.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη της αιτούσας με μηνιαίες καταβολές προς τους καθ' ων πιστωτές επί τριάντα έξι (36) μήνες, αρχής γενομένης από Σεπτέμβριο 2022, ύψους πεντακοσίων τριάντα τριών ευρώ και τριάντα τριών λεπτών (533,33 €), το δε ποσό αυτό κατανέμεται ως εξής: 1) Προς την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος είκοσι τρία ευρώ και εβδομήντα οκτώ λεπτά (23,78 €), 2) Προς την Τράπεζα Πειραιώς (ήδη PHOENIX NPL FINANCE DAC μέσω της διαχειρίστριας INTRUM) για τις δικές της απαιτήσεις δέκα έξι ευρώ και πενήντα επτά λεπτά (16,57 €) και για τις απαιτήσεις της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος τετρακόσια πενήντα δύο ευρώ και εβδομήντα τρία λεπτά (452,73 €), 3) Προς την ALPHA BANK δέκα εννέα ευρώ και τριάντα δύο λεπτά (19,32 €), 4) Προς το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων δέκα τέσσερα ευρώ και τριάντα

λεπτά (14,30 €) και 5) Προς την EUROBANK (για τις απαιτήσεις του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου) έξι ευρώ και εξήντα τρία λεπτά (6,63 €), καταβλητέων των ποσών εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός.

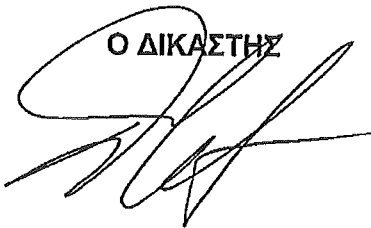
ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας, ήτοι το υπ' αριθ. διαμέρισμα του πρώτου ορόφου επιφανείας μ. σε πολυκατοικία επί της οδού αριθ. στη , την υπ' αριθ. ένα (1) θέση στάθμευσης αυτοκινήτου επιφανείας 13,10 τ.μ. του υπογείου της ίδιας πολυκατοικίας και την υπ' αριθ. τέσσερα (4) αποθήκη του υπογείου επιφανείας 2,70 τ.μ. της ίδιας πολυκατοικίας.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το καταβλητέο από την αιτούσα για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της μηνιαίο ποσό στα διακόσια εξήντα ευρώ και εβδομήντα εννέα λεπτά (260,79 €) επί διακόσιους σαράντα (240) μήνες προς την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος (μετέπειτα Τράπεζα Πειραιώς και ήδη PHOENIX NPL FINANCE DAC μέσω της αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσας διαχειρίστριας INTRUM), που θα ξεκινήσουν από τον Σεπτέμβριο του 2025, καταβλητέων των ποσών εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός. Η καταβολή των δόσεων αυτών θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή του κατατεθέντος παραβόλου ασκήσεως εφέσεως στην εκκαλούσα.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, παρουσία της γραμματέως και απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους στις 8 Ιουλίου 2022.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΣΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ
Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ
Η ΠΑΡΟΥΣΑ ΠΡΟΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
.....

